

عنوان مقاله:

جایگاه حفاظتی گونه انحصاری Astragalus safavii Podlech & Maassoumi

محل انتشار:

نشریه طبیعت ایران، دوره 4، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ناصر کاسبی - پژوهشگر، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تبریز، ایران.

محمدعلی قهرمانی - پژوهشگر، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تبریز، ایران.

حمیده فخر رنجبری - پژوهشگر، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تبریز، ایران.

زیبا جم زاد - استاد پژوهش، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

عادل جلیلی - استاد پژوهش، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

گونه Astragalus safavii Podlech & Maassoumi انحصاری ایران بوده و در اراضی مارنی بین تبریز و اهر در استان آذربایجان شرقی پراکنش دارد. جایگاه حفاظتی این گونه بر اساس معیارهای اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت (IUCN) مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین سطح اشغال گونه از دستگاه جی پی اس استفاده گردید. محدوده پراکنش جغرافیایی گونه با استفاده از نرم افزار ژئوکت محاسبه شد. همچنین برای تعیین تعداد افراد بالغ، چندپلات در رویشگاه مستقر و تعداد آنها شمارش گردید. این گونه با توجه به سه معیار محدوده پراکنش جغرافیایی، سطح اشغال و تعداد افراد بالغ، درگروه در بحران انقراض قرار گرفت. مشاهدات صحرایی نشان داد که چرای دام و فرسایش آبی خاک از عوامل تهدید کننده این گونه هستند. جهت حفاظت و جلوگیری از انقراض این گونه، می توان به جمع آوری بذر و نگهداری آن در بانک ژن، تکثیر و کاشت آن در باغ های گیاه شناسی، بذریاشی در رویشگاه اصلی، قرق و تثبیت خاک با کاشت گونه های چند ساله در رویشگاه اقدام کرد.

کلمات کلیدی:

جایگاه حفاظتی، Astragalus safavii، گونه انحصاری، اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1890992>

